

Bassa del molí que produïa electricitat

tú per fer decisiva la victòria. La seva encertada estratègia va guanyar la batalla i emmenà als cristians a la victòria. Però el vostre gran Dalmau, amb gran dolor dels reis i dels nobles, va morir a la batalla. Però el rei Pere vol que sapiguen per honra d'ell i del vostre poble, que el cos mort de Dalmau fou portat amb gran estima a les espatlles dels propis

reis i dels altres nobles Bernard de Cabanes, Otger de Darnius, Ramon de Fluvià, Pere de Pau i Arnald de Banyoles.

Us porto aquesta nova que serà glòria del vostre poble i recordada pels segles dels segles...”.

En tot això va passar un any. Un altre Dalmau de Creixell, nebot de l'anterior, va lluitar també al costat del rei Pere a la batalla de Muret, amb tota honra i valentia. I allà va morir el nostre rei Pere.

I passaren sis anys més. I Dalmau II va fer construir en aquest lloc una església dedicada a la Verge Maria, de la qual avui només resten les romanalles d'uns fonaments.

I passaren anys i més anys. I la vostra baronia de Creixell va créixer envers els pobles de Pontós, de Romanyà i de Borrassà. I el llinatge dels Creixell es va convertir en un dels més importants del comtat de Besalú.

I passaren més anys. I un altre fill il·lustre, en Joan de Creixell, formà part de l'Acadèmia Desconfiada que després es transformà en la gran prestigiada Acadèmia de les Bones Lletres. El nom de Creixell seguia enriquit de valors històrics.

I el poble vivia entre els vinyers, els olivars i els camps de conreu, entre rierencs i giragonses del vostre riu Alguema que mena les aigües immaculades de les vessants de la muntanya de la Mare de Déu del Mont. I en una d'aquestes rescloses l'any 1346 es va muntar un molí per la mòlta del blat al qual hi anaven a portar el forment tots els pagesos de les rodalies. De bon matí pesades carretes eixien de les masies més llunyanes travessant camins i còrrecs. I va ser tanta la gent que hi venia en aquest molí que fins i tot un poble del costat va imposar taxes especials per deixar passar pels seus viarans els carros carregats de blat i amb aquests diners podia pagar la construcció del cloquer de la seva església.

I passaren anys i més anys. Un dia de l'Any del Senyor de 1922 el veí de Figueres, Josep Valent i Sala va adquirir la propietat d'aquest molí. Josep Valent era sastre i tenia una botiga de robes de confecció al carrer de Girona, a Figueres. Era pare de família amb un noi i una noia. Però la desgràcia va emportar-se-li el seu fill quan només tenia 21 anys. Aquesta tragèdia familiar li va causar una gran depressió i va abandonar l'ofi-